

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Котел, 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОТЕЛ в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тодорка Ст. Цончева

при участието на секретаря Нелли Хр. Митева
като разгледа докладваното от Тодорка Ст. Цончева Административно наказателно дело № 20222210200163 по описа за 2022 година

Производството по делото е по реда на чл.58д и сл. от ЗАНН, образувано е по жалба на М. Г. К., ЕГН *****, адрес град Котел, кв. Изток, против наказателно постановление № 22-0287-000529/17.11.2022 година, издадено от Началник РУ Котел към ОД МВР Сливен, с което на жалбоподателя на основание чл.185, от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 /двадесет/ лв. за нарушение на чл.147,ал.1 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1 пр.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 /десет/ лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1от ЗДвП, на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лв. за нарушение на чл.140,ал.1 от ЗДвП.

Във въззивната жалба се твърди, че наказателното постановление за нарушението по чл.140, ал.1, за което е наложена санкция по чл.175, ал.3 от ЗДвП е незаконосъобразно и се иска неговата отмяна в тази част.

В съдебно заседание жалбоподателят М. Г. К., редовно призован се явява, представлява се по пълномощие от адвокат Х. Х. – АК Сливен.

Административнонаказващият орган, редовно призован, не се явява и не взема становище по жалбата.

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН

и е процесуално допустима.

От фактическа страна, съдът намира за установено следното:

На 22.10.2022г. около 14:28 ч. в град Котел, община Котел по ул. Васил Левски, М. Г. К. управлявал лек автомобил марка „Ауди“ модел „А4“ с рег. *****, собственост на Н.М.К. ЕГН *****. Автомобилът бил спрян за проверка от полицейски служители при РУ-Котел – Н. Н. и К. М.. При извършената проверка било установено, че автомобилът е с прекратена регистрация, поради неплатена застраховка Гражданска отговорност, водачът не е представил МПС пред „Годишен технически преглед“, водачът не носи контролен талон към СУМПС.

За установеното при проверката срещу М. Г. К. на 22.10.2022г. е съставен АУАН за нарушения на чл.140, ал.1, пр.1, чл.147, ал.1, чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят не е вписал възражение в АУАН.

На 17.11.2022г., Пламен Димов Димитров - начални РУ-Котел съставил срещу М. Г. К. наказателно постановление №22-0287-000529/17.11.2022г., в което фактическата обстановка е описана при пълна идентичност с тази в АУАН и за нарушенията са наложени административни наказания както следва:

1. На основание чл.185, от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 /двадесет/ лв. за нарушение на чл.147,ал.1 от ЗДвП;
2. На основание чл.183, ал.1, т.1 пр.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 /десет/ лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1от ЗДвП;
3. На основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца за нарушение на чл.140,ал.1 от ЗДвП.

Така установената фактическа обстановка не се оспорва от жалбоподателя и се потвърждава от събраните по делото писмени доказателства и разпита на актосъставителя и свидетеля по акта. В настоящото производство се обжалва единствено нарушението по чл.140,

ал.1, за което е наложена санкция по чл.175, ал.3 от ЗДвП.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваността му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок от лице имащо право да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган-Началник РУ Котел към ОД на МВР Сливен, съгласно заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН.

При цялостната проверка на атакуваното НП, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Разгледана по същество жалбата е основателна. С обжалваното наказателно постановление К. е санкциониран за три административни нарушения по ЗДвП.

По първото административно нарушение в АУАН и НП декларирано е отразено, че „автомобилът не е представен на годишен технически преглед“. Съгласно чл. 29, ал. 1 Наредба № Н-32 от 16 декември 2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) пътните превозни средства подлежат на периодичен преглед за проверка на техническата им изправност, както следва: превозните средства от категория N1 и превозните средства от категория M1, с изключение на леките таксиметрови автомобили, къмпинг-автомобилите и линейките - преди изтичане на третата и петата година от първоначалната им регистрация като нови, след което всяка година. Следователно процесното МПС подлежи на технически преглед всяка година.

Съгласно разпоредбата на чл. 147 ал.1 от ЗДвП съдържа изискване: регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета, с

изключение на пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, мотопедите и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Условието и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на мотопедите, самоходните машини, колесните трактори и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи. Съгласно чл. 181 т.1 предл. първо от ЗДвП, е предвидена административно-наказателна отговорност на собственика или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок превозно средство за технически преглед. т.е. тъй като в сочената като нарушена нормативна разпоредба /чл. 147 ал.1 от ЗДвП/ не е регламентирано чие е задължението за представяне на МПС на технически преглед, последното следва да се изведе от изискването на санкционната разпоредба на чл. 181 т.1 от ЗДвП, а именно на собственика на МПС или конкретно длъжностно лице и именно защото водача на автомобила няма качеството на собственик или длъжностно лице, административнонаказващият орган правилно е посочил разпоредбата на така наречения общ текст по чл. 185 от ЗДвП. Той се отнася за нарушения, за които не е предвидено друго наказание.

С оглед изложеното съдът счита, че НП в тази му част следва да бъде потвърдено.

По второто административно нарушение: Съгласно чл. 100 ЗДвП - водачът на моторно превозно средство е задължен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство и контролния талон към него. С оглед на това и на установеното по делото, че въпреки това си задължение, жалбоподателят управлявал на процесната дата автомобил, без да носи контролния талон към СУМПС – обосновано с НП е прието, че е осъществил съставът на административното нарушение по чл. 183, ал.1 т.1 ЗДвП, предвиждаща глоба размер на 10 лв. за нарушаване на задължението по чл. 100 ЗДвП. Същото нарушение не е предмет и на оспорване от страна на жалбоподателя.

С оглед изложеното, съдът счита, че процесното наказателно постановление в тази част следва да бъде потвърдено.

По третото и единствено предмет на обжалване административно

нарушение: в настоящият случай, след получаване на постановлението за прекратяване на наказателното производство от РП Сливен, наказващият орган правилно е зачел неговата сила по отношение на фактите. От формална страна наказателното постановление притежава необходимите реквизити по чл. 57 от ЗАНН и е издадено от компетентен орган. По същество обаче е налице неправилно приложение на материалния закон, поради което се явява незаконосъобразно и следва да се отмени. За да е съставомерно едно деяние като административно нарушение е необходимо най-малко от субективна страна да е осъществено по непредпазливост – чл. 7 от ЗАНН. В случая обаче, от установените факти, освен че не може да се направи извод за умишлено осъществяване на деянието, то не може да се формира такъв и за действие по непредпазливост. Съгласно нормата на чл. 14 от НК, която намира субсидиарно приложение и в административното наказване, незнанието на фактическите обстоятелства, които принадлежат към състава на престъплението, изключва както умисъла така и непредпазливостта, когато самото незнание на фактическите обстоятелства не се дължи на непредпазливост чл.14, ал. 2 от НК – т. е. деецът да е бил длъжен и да е могъл да узнае тези обстоятелства, но въпреки това да не го е направил. В настоящата хипотеза не са налице доказателства, затова, че жалбоподателят е бил информиран по какъвто и да е начин, че МПС е с прекратена регистрация и че той умишлено е бездействал.

Напротив, установено е, че жалбоподателят е узнал за прекратената регистрация едва след като са започнали действия на полицейските служители по установяване на конкретната фактическа обстановка. Следва да се отчете и факта, че автомобилът е бил с поставени регистрационни табели, въз основа на които е констатирано и нарушението. Т. е. не са били налице външни белези, от които жалбоподателят да установи липсата на регистрация. Ето защо, макар и да се приеме, че в качеството си на ползвател жалбоподателят е бил длъжен да управлява МПС регистрирано по съответния ред, то с оглед обстоятелствата той е действал в грешка, която изключва и непредпазливостта, тъй - като не е могъл да узнае релевантните за деянието факти. Регистрацията на превозното средство е била прекратена на 12.07.2022 г., след получено уведомление от гаранционния фонд. На 13.07.2022 г. е било изготвено уведомление до собственика на автомобила, но липсват данни то да е изпратено до нея, както и дали е получено. Собственика на автомобила не е

знаел за прекратената регистрация на автомобила, както и управляващият го – жалбоподателят.

С оглед изложеното, съдът счита, че процесното наказателно постановление, следва да бъде отменено в тази част, като незаконосъобразно, в който смисъл е и практиката на ВКС, а именно Тълкувателно постановление №2/2023г.

Всичко гореизложено мотивира отмяната на обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно, постановено при съществено процесуално нарушение и при нарушение на материалния закон.

По разноските:

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че незаконосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за нарушението по чл. 140, ал. 1 ЗДвП, като в хода на производството не са ангажирани доказателства за наличие на виновното извършване на вмененото нарушение, поради което и атакуваното наказателно постановление следва да се отмени в ТАЗИ ЧАСТ само на това основание.

Предвид разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, съгласно която - в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноски на страните. Уредбата препраща към чл. 143 АПК, който пък от своя страна препраща към чл. 77 и чл. 81 ГПК, регламентиращи, че съдът дължи произнася по възлагане на разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В конкретния случай, с оглед изхода на правния спор разноски се дължат в полза на жалбоподателя, който е поискал присъждането им. По делото е приложен договор за правна защита и съдействие, от който се доказва, че е бил заплатен адвокатски хонорар в размер на 400 лева. По делото е направено възражение за прекомерност на сторените разноски, което съдът НЕ счита за ПРАВНО ВАЛИДНО възражение от страна на АНО за прекомерност на адвокатския хонорар, поради което и сумата следва да се присъди изцяло на жалбоподателя. Действително изявление в насока прекомерност на хонорара има направено в приложеното писмено становище от юрисконсулта на ОД МВР Сливен, но както вече стана дума – съдът не приема изявленията, доколкото не е бил надлежно упълномощен от АНО, а от лице, което не е страна в

производството, поради което и възражението не може да се обсъжда от съда.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-0287-000529/17.11.2022г., издадено от Началник РУ Котел към ОД на МВР Сливен, **В ЧАСТТА**, с което на М. Г. К., ЕГН *****, адрес град Котел, кв. Изток 326, е наложено на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца за нарушение на чл.140,ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД на МВР Сливен, да заплати на М. Г. К., ЕГН *****, адрес град Котел, кв. Изток 326, сумата 400.00 (четиристотин) лева, представляващо адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие оказани от адвокат Х. Х. по дело от административнонаказателен характер.

НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Сливен в 14-дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Котел: _____